

tagter, saaledes at den samlede Udgift for Dige-
laget andrager 1,636,000 Kr., hvoraf altsaa
Staten bærer $\frac{1}{4}$, Amtet $\frac{1}{4}$ og de Private Halv-
delen. Dernæst opgiver Indenrigsministeriet, at
den virkelige Merudgift efter den oprindelige Kal-
kyle kun udgjør 52,000 Kr. Naar jeg nu imid-
lertid gennemgaar de forskjellige Summer, som
ere blevne anførte i det Foregaaende, saa vil det
af Bilagene til Vædringsforslagslisten for denne
Behandling ses, at den oprindelige Kalkyle i
Virkeligheden var 1,260,000 Kr., saaledes at
Differencen herimellem og den virkelig anvendte
Sum altsaa er 376,000 Kr. eller omtrent 30
pCt. Ganske vist kommer der til disse 1,260,000
Kr. yderligere en Sum af 96,000 Kr. til ufors-
udsete Udgifter, men selv om man regner denne
Sum med som en Udgift, man fra Begyndelsen
af med Rimelighed kunde vente, saa bliver Diffe-
rencen endda over 20 pCt. af den oprindelig
kalkulerede Sum. Dette Faktum afkræstes i
Indenrigsministeriets Skrivelse ved den Bemærk-
ning, at blandt Andet et Bølp af 180,000 Kr.
falder paa visse ovenfor omtalte Extraarbejder,
som man ikke havde kunnet forud beregne, den-
gang da Bevillingen til Digernes Udførelse søgtes,
men alle Overskridelser fremkomme jo netop paa
den Maade, at man fra Begyndelsen af ikke har
forudset, at de paagjældende Udgifter vilde blive
nødvendige. Der er ikke Tvivl om, at Udgiften
faktisk andrager omtrent 20 pCt. mere, end man
fra Begyndelsen af havde antaget. Naar jeg nu
derefter undersøger, hvor stor den aarlige
Udgift, der falder paa Lodsseierne, er, da angives
den at være 44 Dre paa hver Enhed af omtrent
156,000 saakaldte Enheder, hvorved der frem-
kommer en samlet aarlig Sum af mellem 68 og
69,000 Kr. Lager man 20 pCt. heraf, saa bli-
ver det omtrent 14,000 Kr., og denne Sum vilde
jeg anse det for billigt, at Staten som Lodsseierne
tilhjælp med som Tilskud. Ved en anden Bereg-
ning kommer jeg omtrent til den samme Sum. Naar
man nemlig gaar ud fra det Projekt, som aller-
først var paatænkt, og som jo var langt mindre
end det Projekt, som efterhaanden er blevet ufors-
ført, saa vilde den samlede Udgift for Lodsseierne
have været 350,000 Kr., hvorved omtrent 82,000
Enheder vilde være blevne beskattede, medens den
samlede Udgift for Lodsseierne nu har været 832,000
Kroner, hvorved, som nævnt, 156,000 Enheder be-
skattes. Hvis vi gaa ud fra, at det første Pro-
jekt var kommet til Udførelse, saa vilde det have
medført en aarlig Udgift af omtrent 35 Dre
pr. Enhed, altsaa 9 Dre pr. Enhed mindre end
nu, hvilket ogsaa udgjør omtrent 14,000 Kroner.
Jeg skulde derfor meget have anbefalet, at den
Sum, som oprindelig paa Finantsloven var op-
ført som Laan til Lodsseierne, nemlig 15,000 Kr.,
kunde være blevne ydet som Tilskud, og at de
øvrige Forslag om at forhøje Summen som Laan
kunde være bortfaldne. Saaledes som imidlertid

Vædringsforlaget er stillet, vil det være umuligt
at komme til at afstemme om, hvorvidt de 15,000
Kr. skulle ydes som Tilskud, idet det Forslag, som
er stillet under Nr. 101 af det erede Medlem
for Maribo Amts 4de Valgfreds (Clausen), gaar
ud paa, at den nævnte Sum af 15,000 Kroner
skulde ydes som Tilskud under Forudsætning af,
at Forhøielsen med 5,000 og 10,000 Kr. ved-
tages. Og da der altsaa ikke foreligger noget
Forslag, i Henhold til hvilket man kunde naae
til det Resultat, som jeg anser for det rigtige,
vil jeg meget anbefale det høie Thing at stemme
for det af det erede Medlem fra Møen (Woffen)
oprindelig stillede Forslag, som nu er optaget af
det erede Medlem for Maribo Amts 3die Valg-
freds (Nielsen-Grøn), og som gaar ud paa, at
yde som Laan en Sum af 25,000 Kr., idet man
da, saafremt Finantsloven skulde vende tilbage
fra Landsthinget, eller maaske til næste Aar kunde
ændre det derhen, at der blev ydet et Tilskud
istedetfor et Laan. — Dernæst vilde jeg gjerne
sige et Par Ord om det Forslag, der er stillet
under Nr. 92 angaaende Bevillingen af 300,000
Kr. til et Dampskib, der skal benyttes til Farten
imellem Frederikshavn og Gøteborg. Jeg maa
tilstaa, at dette Forslag forekommer mig at være
i høi Grad svagt begrundet. I det Dieblit, For-
holdene stillede sig saaledes, at Staten ikke uden
mere eller mindre betydelige Tilskud kunde op-
naa, at der holdtes Skibe i denne Fart, vilde
der jo ialtsald kunne være Tvivl, om ikke Staten
her burde prøve at sætte et Skib i Gang; men
naar det, som det jo er blevet oplyst, er Til-
fældet, at der foreligger et Tilbud, hvorefter
Staten kan faae Farten besørget aldeles gratis og
ovenikøbet paa det Vilkaar, at Staten selv kan
fastsætte de Fragttægter, som skulde holdes, fore-
kommer det mig, at denne Anvendelse af Statens
Midler bliver i høieste Grad utilraadelig. Vil
man end maaske sige, at det er muligt, at denne
Fart efterhaanden kan bringes til at betale sig,
saa at den bliver istand til ikke alene at erstatte
Driftsomkostningerne — i hvilket Tilfælde Staten
selvfølgelig taber Renten af den i Skibet anbragte
Kapital og ligeledes maa bære den aarlige For-
ringelse, Skibet undergaar — men at det ogsaa
kunde bringes dertil, at Staten paa denne Maade
kunde faae et klæffeligt Overskud, saa er dette jo
en Betragtning, som kun kunde have Gjemmel
deri, at man overhovedet gaar ud fra, at det
maatte anses for at være en passende Opgave for
Staten at drive privat Industri, naar den paa et
eller andet Sted mener, at der er en fordelagtig
Entreprise at tage fat paa. Det er imidlertid
en Ting, som efter min Opfattelse ligger langt
udenfor Statens Opgave. Hvis Staten vil give
sig til at være Skibsreder og konfuterer med de
private Dampskibe, indser jeg ikke, hvorfor
den ikke gjør det ogsaa paa andre Punkter af
Betydning, hvorfor Staten saa ikke sætter Damp-